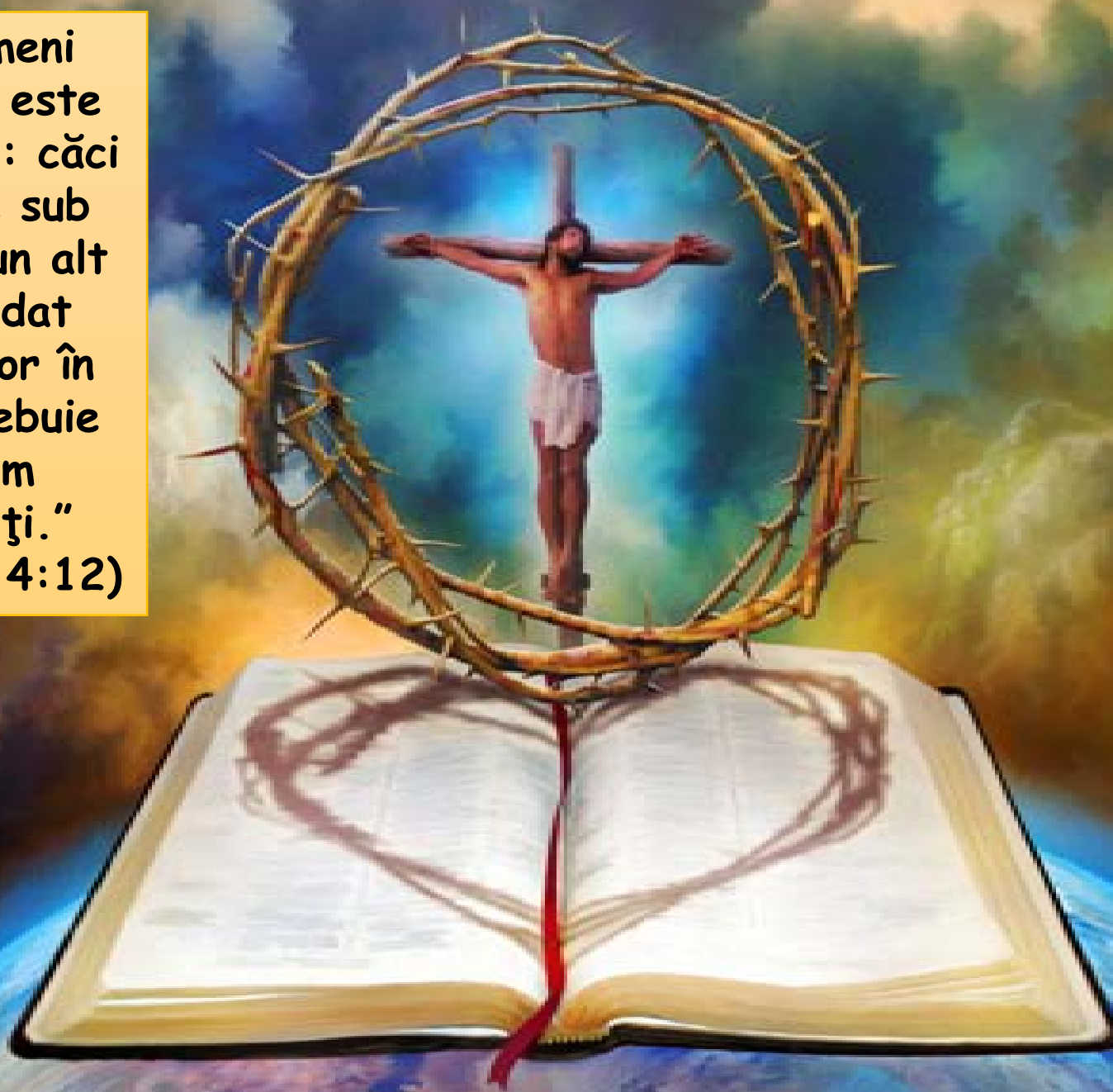

UNITATEA ÎN CREDINȚĂ

Studiul 8 pentru 24 noiembrie 2018

„În nimeni
altul nu este
mântuire: căci
nu este sub
cer niciun alt
Nume dat
oamenilor în
care trebuie
să fim
mântuiți.”
(Faptele 4:12)

Un element unificator este împărtășirea unei doctrine comune (Fapte 2:42).

Împărtășirea aceluiași doctrine fundamentale, cu toate că putem avea mici diferențe în aspecte minore, unește credincioșii din întreaga lume.

Biserica Adventistă împărtășește multe doctrine cu alte biserici creștine. Totuși, posedă doctrine biblice specifice care o diferențiază de oricare altă grupare religioasă.

- **Evanghelia veșnică.**
- **A doua venire a lui Hristos.**
- **Sanctuarul ceresc.**
- **Sabatul.**
- **Starea omului în moarte.**

EVANGHELIA VEȘNICĂ

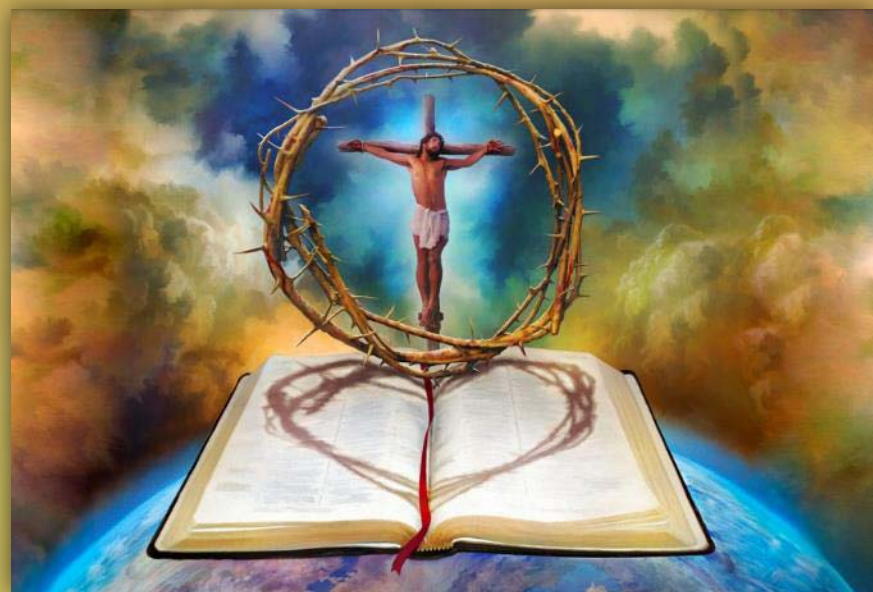
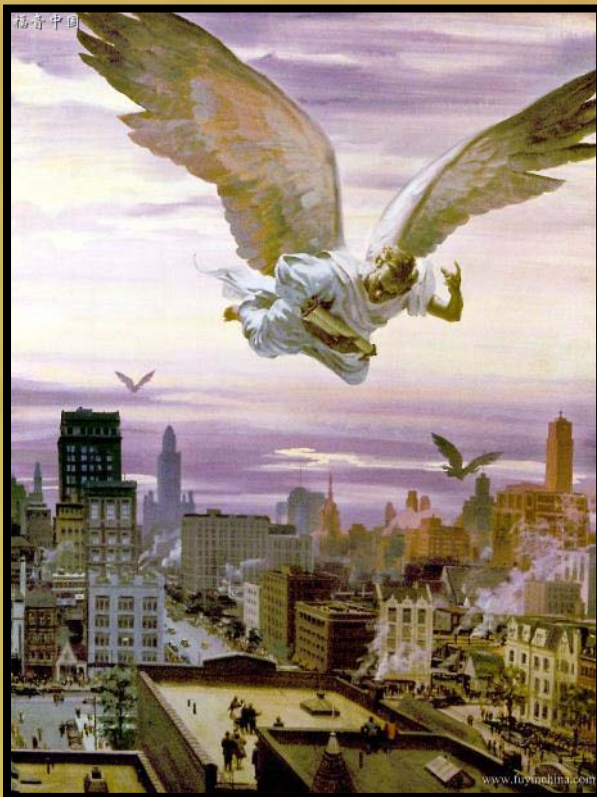
„Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.”
(Apocalipsa 14:6)

Ce este evanghelia veșnică?

Este vestea bună că Isus, prin moartea Sa, ne-a împăcat cu Dumnezeu. Acest act se numește ispășire. În acest fel primim iertarea, fiind îndreptățiți gratuit (Romani 3:24-25).

În același fel în care capacul ispășirii (capacul chivotului mărturiei) se interpunea între prezența divină și lege, Isus este ispășirea păcatelor noastre (1 Ioan 2:2; 4:9-10; 2 Petru 2:21-24).

Cei care îl acceptăm pe Isus suntem uniți în aceeași credință și aceeași misiune: proclamarea evangheliei veșnice.

A DOUA VENIRE A LUI HRISTOS

„Și să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și părăția suferințelor Lui și să mă fac asemenea cu moartea Lui”
(Filipeni 3:20)

Credem că Isus va reveni pe Pământ și o va face așa cum a spus:

Venirea Sa va fi reală, la fel ca și înălțarea (Fapte 1:11).

Va fi vizibilă pentru toți (Mat. 24:26-27; Ap. 1:7).

Va fi auzită (1 Cor. 15:52).

Cei morți vor învia și cei vii vor fi transformați (1 Tes. 4:13-18).

Cu toate că nu știm când va veni, suntem chemați să Îl așteptăm, pentru că acest eveniment se poate întâmpla în orice moment (Mat. 24:36; 25:1-13).

A doua venire ne unește în speranță, în dorința de a petrece eternitatea cu Dumnezeu dragostei și al harului.

SANCTUARUL CERESC

În toată Biblia găsim referințe la un Templu sau Sanctuar ceresc, locaș al lui Dumnezeu (Psalmii 11:4; 102:19; Ap. 7:15; 15:5; Evrei 9:24).

Putem înțelege funcțiile acestui Sanctuar prin intermediul sanctuarului pământesc și a serviciilor acestuia. Motivul existenței acestui Sanctuar este eliminarea păcatului.

Isus, Marele Preot ceresc, trăiește acolo pentru a mijloci pentru noi (Evrei 7:25).

Ziua Ispășirii reprezintă judecata care trebuie să aibe loc în Sanctuarul ceresc înainte de cea de-a Doua Venire (care a început în anul 1844, vezi Lev. 16; Dan. 8:14).

Lucrarea lui Hristos în Sanctuarul ceresc ne unește în recunoașterea nevoii continue de mila lui Dumnezeu.

„[Isus] ca slujitor al Locului Preasfânt și al adevăratului cort, care a fost ridicat nu de un om, ci de Domnul.”
(Evrei 8:2)

SABATUL

„Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.”
(Exod 20:8)

Sabatul în Vechiul Testament.

- La Creațiune, Dumnezeu a binecuvântat și a sfințit sabatul (Gen. 2:3).
- Este un timp pus deoparte pentru întâlnirea lui Dumnezeu cu poporul Său (Lev. 23:3).
- Este un semn de distingere a poporului lui Dumnezeu (Ez. 20:20).

Sabatul în Noul Testament.

- Isus a ținut Sabatul și a subliniat lucrarea sa vindecătoare (Luca 13:10-17).
- Apostolii au păzit sabatul și predicau în el atât iudeilor, cât și neamurilor (Fapte 13:44; 16:13).

Sabatul azi.

- Ne amintește de eliberarea din păcat (Deut. 5:15).
- Recunoaștem că Dumnezeu este stăpân peste viața și timpul nostru (Exodul 20:8-11).
- Ne unește într-o odihnă spirituală în Isus Hristos (Isaia 58:13-14).

STAREA MORȚILOR

„Când ceea ce este supus putrezirii se va fi îmbrăcat în neputrezire, iar ceea ce este muritor se va fi îmbrăcat în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care a fost scris: „Moartea a fost înghițită de victorie.” (1 Corinteni 15:54 NTR)

Nu putem avea nemurirea până ce moartea nu a fost distrusă. Așadar, nu poate exista un suflet nemuritor care să trăiască după ce noi am murit.

Doar în Dumnezeu este nemurire (1 Tim. 6:15-16). El ne-o va da la cea de-a Doua Venire (1 Cor. 15:50-55; Tes. 4:13-18).

Între timp, atunci când murim, dormim până în momentul în care vom fi treziți de vocea lui Isus (Ecl. 9:5-6, 10; Ps. 146:4; 115:17; Ioan 11:11-15; 5:28).

Interpretarea noastră cu privire la starea omului în moarte ne unește în recunoașterea sfârșitului nostru și a dependenței de Dumnezeu la fiecare suflare de viață.

„Cu toate **că** avem o lucrare **individuală și** o responsabilitate **individuală** înaintea lui Dumnezeu, nu trebuie **să** ne **ținem** de propriile noastre criterii **fără să ținem** seama de opiniile **și** sentimentele **fraților noștri**, deoarece o asemenea atitudine va produce dezordine în **biserică**. Predicatorii au datoria de a respecta criteriile **fraților** lor; dar **relațiile** dintre unii **și alții**, la fel **și** doctrinele pe care le **prezintă**, trebuie **să** fie testate pe piatra Legii **și** a **mărturiei**. **Așadar, dacă** inimile sunt dispuse **să primească învățatură**, nu va fi dezbinare între noi. Unii **răspândesc** dezordinea **și** se **depărtează** de marile limite ale **credinței**; dar Dumnezeu îi **mișcă** pe slujitorii **săi** pentru a avea unitate în duh **și doctrină**”

E.G.W. (Mărturii selecte, vol. 1, pag. 201)